

807
Тъй минаха тия напрегнати, опасни часове за самодържеца.

Денем: записан в държавни писма и безброй грижи поснабдяване-
на войските с оръжие и храни.

Вечер: в молитви и бдения пред раклата на преподобната Петка.

— И сега ми помогни — се молеше горещо той. — Господи, ако ми
дариш победа над вероломните угри, обещавам в чест на спасението ни
да построя църква на името на спасителя Исуса Христа, която да бъде
най-хубавата, най-знатната, най-прославената по цялата ми земя...
Ще построя "Свети Спас" на най-високото място на Царевец, с кула
толкова висока, че от нея ще се виждат пределите ми по всички посо-
ки.

А царицата прекарваше последните седмици на третата си бремен-
ност и чакаше смирено своя тежък час.

Дано това дете не вземе със себе си горчевината на дните, кои-
то изживявам — си мислеше тя — тия страшни дни, в които братовите
ми войски искат да завладеят земята ни...

Докато венгрите плечкосваха страната между Тимок и Морава и
пренасяха с корабати си през Истъра обсадните машини, севастократор
Александър ги беше по части. Най-напред той плени вожда на сикули-
те Богомир и го изпрати в Търновгра, След това настъпи към Бдин,
докато куманите се биеха отвъд реката срещу пълчищата на Калман.
Тогана Андрея Втори изпрати нови войски начело с магистър Дионисий.

Ворбата бе дълга и неравна. Всички войски, които венгрите пре-
карваха през Истъра, биваха унищожавани от смелите ратници на севас-
тократор Александър, които не спираха нападенията си.

Венгрите не можаха да преминат по-далеч и да унищожат България.
Все пак целта им бе постигната. Те бяха отвлекли за дълго време вни-
манието на Асена от юг и отложили съюз между българи и никейци. А в
Кумания бяха откъснали част от земята ѝ, като я бяха нарекли Северин"
ски банат.